

Шандрук С.К., к.психол.н., доцент,
професор кафедри психології та соціальної
роботи, заступник начальника
навчально-методичного відділу
Тернопільського національного
економічного університету

ПРИНЦИПИ ПОБУДОВИ ОСВІТНІХ ПРОГРАМ НА ЗАСАДАХ СТУДЕНТОЦЕНТРОВАНОГО НАВЧАННЯ

У швидкозмінному світі вища освіта повинна формувати такі якості випускника, як ініціативність, інноваційність, мобільність, гнучкість динамізм і конструктивність. Майбутній професіонал-економіст повинен прагнути до самоосвіти впродовж усього життя, володіти новими технологіями і розуміти можливості їх застосування, уміти ухвалювати самостійні рішення, адаптуватися у соціальному довіллі і майбутній професійній сфері.

Відповідно до наукових розробок і нормативних вимог стосовно Стандартів вищої освіти [1–3] можливо визначити такі складові освітньої програми підготовки здобувачів вищої освіти, як: загальна характеристика (назва галузі знань; назва спеціальності; рівень вищої освіти; ступінь, що присвоюється; форма(и) навчання; кваліфікація(і) освітня, що присвоюється; кваліфікація(-і) професійна(-і) (зазначаються за наявності); запис у дипломі; опис предметної області; академічні та професійні права випускників; працевлаштування випускників (тільки для регульованих професій); обсяг програми у кредитах ЄКТС; компетентності випускника (інтегральна компетентність; загальні компетентності; спеціальні (фахові) компетентності); результати навчання (когнітивна сфера; емоційна сфера; психомоторна сфера); атестація здобувачів вищої освіти (форми атестації; вимоги до заключної кваліфікаційної роботи (за наявності); вимоги до системи внутрішнього забезпечення якості вищої освіти; особливості Стандарту вищої освіти, пов'язані з наявністю професійних стандартів.

Коротка інформація про освітню програму подається у вигляді її профілю, де зазначаються: загальна інформація (повна назва закладу вищої освіти та структурного підрозділу; повна назва кваліфікації мовою оригіналу; офіційна назва освітньої програми; тип диплому та обсяг освітньої програми; офіційна назва програми; наявність акредитації; цикл/рівень; передумови; мова(и) викладання; основні поняття та їх визначення); мета освітньої програми; характеристика освітньої програми (предметна область (галузь знань, спеціальність); орієнтація освітньої програми; основний фокус освітньої програми та спеціалізації; особливості та відмінності); придатність випускників освітньої програми до працевлаштування та подальшого навчання; викладання та оцінювання; програмні компетентності; програмні результати навчання (знання; уміння; комунікація; автономія і відповідальність); ресурсне забезпечення реалізації програми; основні компоненти освітньої програми (перелік освітніх компонент (дисциплін, практик, курсових і кваліфікаційних робіт); академічна мобільність.

У ході розробки стандартів вищої освіти нового покоління доречно зосереджувати свою увагу на таких принципах побудови освітніх програм, як: відповідності суспільним запитам, профільності освітньої програми, взаємозалежності цілей і результатів навчання, загальної та фахової компетентностей, оптимального вибору форм, методів і засобів навчання та оцінювання якості освітньої програми, структурно-логічного зреалізування освітньої програми (розроблення навчального плану).

Література

1. Закон України «Про вищу освіту» [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/1556-18>.
2. Проект методичних рекомендацій щодо розроблення стандартів вищої освіти. – Режим доступу: <http://mon.gov.ua/citizens/gromadskisty/gromadske-obgovorennya-2016.html>.
3. *Рашкевич Ю.М.* Болонський процес та нова парадигма вищої освіти: [монографія] / Ю.М. Рашкевич. – Львів: Видавництво Львівської політехніки, 2014. – 168 с.